

Nr 266.

Av herr **Mannerskantz**, *angående utredning av frågan om en omorganisation av medicinalstyrelsen m. m.*

Med anledning av kungl. brev den 2 maj 1947 (nr 207) överflyttades vissa medicinalstyrelsen givna uppdrag och befogenheter på den år 1947 nytillskapade veterinärstyrelsen. Under 1945 utgingo från veterinärbyrån i medicinalstyrelsen ca 9 300 originalexpeditioner och från medicinalstyrelsen som helhet ca 45 600. Veterinärstyrelsens inrättande innebar således att de under medicinalstyrelsen lydande egentliga ärendena minskade med omkring en femtedel. Detta förhållande har anmärkningsvärt nog icke tagit sig uttryck i motsvarande sänkning av de administrativa kostnaderna. För budgetåret 1946/47 uppgingo medicinalstyrelsens kostnader till ca 1 386 000 kr. och för 1947/48 till 1 721 000 kr. Ökningen har sedan fortsatt, vilket framgår av att förslagsanslaget för medicinalstyrelsen i 1951/52 års budget upptagits till 1 962 000 kr. Veterinärstyrelsens förvaltningskostnader utgjorde 1947/48 ca 414 000 kr., och för 1951/52 har anslaget upptagits till 468 900 kr. De sammanlagda kostnaderna för medicinal- och veterinärstyrelserna under budgetåret 1947/48 — vilka borde vara jämförliga med medicinalstyrelsens kostnader för 1946/47 (1 386 000 kr.) — uppgingo alltså till ca 2 135 000 kr. Redan under det första året efter uppdelningen hade alltså de sammanlagda kostnaderna stigit med omkring 50 %. Ökningen har därefter fortsatt — för 1951/52 begäras i statsverkspropositionen sammanlagt ungefär 2 430 000 kronor.

De administrativa kostnaderna för de ärenden, som tidigare handlades av medicinalstyrelsen ensam men som nu äro uppdelade på två verk, ha således avsevärt ökats. Visserligen skedde 1947 en viss omorganisation av medicinalstyrelsen, och en överdirektörsbefattning jämte en lag- och utredningsbyrå inrättades. Enbart detta kan dock icke förklara kostnadsstegringen. Ej heller kan denna förklaras av de icke alltför betydande nytillkomna uppgifterna. Det synes mig som om ökningen i viss mån kan bero på att medicinalstyrelsen ägnar sig åt ärenden, som icke rätteligen ligga inom ramen för vad som är nödvändigt. Detta bör beaktas vid nu pågående översyn av sjukhuslagen och sjukhusstadgan. Landstingen och städerna utanför landsting hava regelmässigt sådan kapacitet och ansvarskänsla att ett stort antal frågor, som nu kräva medicinalstyrelsens beslut, skulle kunna överlåtas till självständigt avgörande av dessa organ. Det förefaller mig också som om mycket stode att vinna genom en rationali-

sering av styrelsens verksamhet och förvaltning. För närvarande synes mycken nit nedläggas på blanketter och formulär. En minskad pappers-exercis skulle för medicinalstyrelsen betyda minskad arbetsbörda. En nedskärning av medicinalstyrelsens förvaltningskostnader bör därför enligt vår uppfattning kunna ske och de sålunda inbesparade beloppen i stället komma den direkta sjukvården till godo.

I nuvarande statsfinansiella läge, då de ekonomiska resurserna äro mycket begränsade, förefaller det mig synnerligen betänkligt att de centrala ämbetsverken tillåtas svälla ut. En omorganisation av medicinalstyrelsen i syfte att nedbringa dess förvaltningskostnader är därför enligt min uppfattning synnerligen välmotiverad.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville *dels* uppdraga åt statens organisationsnämnd att utreda frågan om en omorganisation av medicinalstyrelsen och *dels* i samband med de ändringar som komma att vidtagas i sjukhuslagen och sjukhusstadgan föranstalta att mesta möjliga antal ärenden avlastas från medicinalstyrelsens prövning.

Stockholm den 26 januari 1951.

Axel Mannerskantz.
